

Ja, jeg har forelagt denne Sag i høj Grad som en Sag til Forhandling, og for saa vidt det ærede Medlem og hans Parti altsaa blot nærer den Frygt, at der skulde kunne drages mere ind under Lovforslagets Rammer, end man maatte anse for ønskeligt, er det ærede Medlem jo indbudt til at forhandle om at give fastere Rammer og sikre, hvad der skal indenfor, og hvad der ikke skal indenfor, og for saa vidt vi kan enes om noget saadant, er jo i alt Fald den Indvending borte.

Omtrent paa samme Tid som det ærede Medlem her stod og udtalte paa Venstres Vegne denne absolutte Modstand overfor dette Raad, og paa samme Tid som det ærede Medlem Hr. Pürschel stod og tilkendegav sin Afsky for et saadant Diktatur, eller hvad det nu var, det blev kaldt, stod deres Meningsfælle, den franske Ministerpræsident Poincaré, i det franske Handelskammer og udtalte, at han billigede en Plan om i en nær Fremtid at oprette et stort Økonomiraad, uafhængigt af Parlamentet og bestaaende af fremragende og uafhængige Mænd. De danske Poincaré'er er aabenbart adskilligt mere frygtsomme end den franske Poincaré, thi han frygter ikke en Gang Ordet „Økonomiraad“ — han har aabenbart læst det i de danske Socialdemokraters Valutaforslag, han bruger selve dette Udtryk og hævder, at det er nødvendigt til Genrejsning af de nedbrudte Forhold at skabe et saadant Raad, endda uafhængigt af Parlamentet og kun bestaaende af fremragende dygtige Mænd. Vi har her i vort Forslag foreslaaet, at Parlamentet skal have Medbestemmelsesret og kunne øve Indflydelse, men har ment, at i første Linie burde saa fremragende Mænd, som vi nu kan finde dem indenfor Erhvervslivet, have Adgang til at tale med om disse Anliggender og være i første Linie medbestemmende derom; vi har ikke ment at burde gaa saa langt som Poincaré i Frankrig: at tage hele Indflydelsen fra Parlamentet. Og som jeg allerede en Gang har sagt, med Hensyn til denne Indflydelse for Rigsdagen er vi særdeles villige til at forhandle om, hvorvidt andre Former maatte være bedre end den, vi har foreslaaet i Lovforslagets § 2. — Dernæst maa jeg i Anledning af det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Bemærk-

ning om, at det kan blive saa meget, det, der kommer ind under dette Lovforslag, sige, at det kan jo ikke blive en Tøddel mere end, hvad der er Flertal for her i Folketinget, ligesom det, der i forrige Tider gennemførtes af den overordentlige Kommission eller andre under Krigen bestaaende Institutioner, naturligvis altid maatte være afpasset efter, hvad man mente at kunne faa den politiske Tilslutning til indenfor Rigsdagen.

Endvidere sagde det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at disse Foranstaltninger maatte føre til Hævning af Prisniveauet. Jeg ved ikke, hvorfor dette skulde være en ufravigelig Regel. Jeg har i min Erindring, at det ærede Medlem som Minister har været med til at haandhæve en Importregulering paa Fodtøj og Cigarer, der ikke førte til Hævning af Prisniveauet, og som med megen Stolthed blev fremhævet netop af det ærede Medlems egen Regering som Foranstaltninger, der var gennemført uden Prisregulering og dog uden Forhøjelse af Prisniveauet. Naar dette kunde lade sig gøre under Ministeriet Neergaard, ved jeg ikke, hvorfor det ikke skulde kunne lade sig gøre under et Ministerium med et andet Navn. Det er min Overbevisning, at man, fordi Erhvervslivet er i saa høj Grad stemt for at faa Foranstaltninger gennemført til at bøde paa de Brist, under hvilke det lider, vil kunne komme uhyre langt i Forhandlinger med Erhvervslivet om Sikring imod den Prisopskruning, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard synes at frygte.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard siger, at det jo vil komme til at dreje sig om en stor Mængde Varer, som her skal ind under Regulering. Ja, jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem mener, at det skal være en stor Mængde Varer. Jeg har ikke noget Steds givet til Kende, at det var en stor Mængde Varer, der tænkes paa i Ministeriets Overvejelser. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det kan gøres med forholdsvis faa Varer. I alt Fald er det da værd at forsøge sig frem og ikke at gøre disse Foranstaltninger mere omfattende, end det er allerhøjest nødvendigt. Men de Herrer i Venstre og det konservative Folkeparti taler om disse Foranstaltninger og om os paa en